

دختران نوجوان مهدی آبادی با پول توجیبی و عطر حلو
زیباترین میزبانی را برای زائران پیاده رقم می زنند

مهمان نوازی دوستداران رقیه (س)

مریم دهقان اتکاپوی چند دختر نوجوان برای پخت حلوای تازه، حیاطی که هر روز آب پاشی می شود، در و دیوارهایی که با اسم اهل بیت (ع) مزین شده اند، آشپزخانه ای که جان گرفته و رفت و آمد هادر آن فراوان است و بوی قیقه و قورمه سبزی هیبتی از آن بلند می شود، جای خانه ای که به استقبال زائران می رود و کتاب هایی که قرار است در مسیر رسیدن به حرم امام رضا (ع) همراه دخترکان زائر شود، همه و همه بخشی از فعالیت هیئت دخترانه «متوسلین به حضرت رقیه (س)» در مسجد و حسینیه حضرت ابوالفضل العباس (ع) است که خود را برای یکی از روزهای مهم مشهد آماده می کند.

اینجا در محله مهدی آباد، پنجاه دختر هشت تا هجده ساله عزمشان را جزم کرده اند و سر بند «رقیه بنت الحسین (س)» را بر پیشانی بسته اند تا در روزهای پایانی ماه صفر میزبان خوبی برای زائران پیاده امام رضا (ع) در ایام شهادت ولی نعمت ایران و آقای مهربانی ها باشند، کسانی که از جاده میامی و سرخس به این سو می آیند تا غبار خستگی از تن هایشان بزدایند و این دختران خادم نوجوان، آن را غبار دل و چشم خود کنند.

از قرائت قرآن تا موبک داری

«اهالی این مسجد به همت امام جماعت و هیئت امنایش، ۱۰ سال است که برنامه استقبال از زائران پیاده امام رضا (ع) را با نام موبک حضرت ابوالفضل (ع) راه اندازی کرده اند. حالا چند سالی است که دختران نوجوان یک پای اصلی این برنامه شده اند و خودشان با هزار ذوق و شوق یک هفته مانده به روزهای استقبال سراپا نمی شناسند، این ها را خانم طیبیه زینلیان، مسئول هیئت دخترانه متوسلین به حضرت رقیه (س)، تعریف می کند که شش سال از تأسیس آن می گذرد.

پایه های اولیه این هیئت با تشکیل حلقه ساده قرائت قرآن کریم گذاشته شد اما بعد از آن کم کم پخته تر شد؛ «کم کم درگیر کارهای دیگر هم شدیم مثل فعالیت های فرهنگی، خدمت رسانی در مراسم و ایستگاه زائر، حلقه کتاب و... تا امروز که تعداد دخترها به پنجاه نفر رسیده است.»

به عشق امام رضا (ع)

«موبک حضرت ابوالفضل (ع) در محله مهدی آباد حالا پسوند دیگری هم دارد و نام هیئت متوسلین به حضرت رقیه (س) را با خود یدک می کشد تا پنجاه دختر نوجوان که افتخار خادمی امام رضا (ع) را در کارنامه زندگی خود ثبت کرده اند، کار اصلی پذیرایی از زائران پیاده را در بخش های مختلف موبک به عهده بگیرند. مهم ترین بخش این موبک، پذیرایی و اسکان است و زاله الهی یکی از خادمان این قسمت است. او که ۲۳ سال بیشتر ندارد، شروع همکاری اش با این موبک راسه سال قبل عنوان می کند و درباره کارهایش می گوید: کار اصلی من مربوط به آشپزخانه و چای خانه مسجد است. برای وعده های صبحانه و ناهار از ۵ صبح به مسجد می آیم تا ساعت نزدیک یک ظهر که تقریباً کار پذیرایی تمام می شود. برای وعده شام نیز همین طور است و بعد از کمی استراحت دوباره کارم در آشپزخانه شروع می شود.

زاله ادامه می دهد: بپهن و جمع کردن سفره، شستن ظرف ها، تکه کردن نان ها، مرتب کردن حسینیه و مسجد، آب و جار کردن حیاط، دم کردن چای و پذیرایی میان وعده از زائران کارهایی است که مادر بخش اسکان و پذیرایی انجام می دهیم اما غیر از این ها، اگر کاری باشد که از دستم برآید، باز هم انجام می دهم.

از او که علاوه بر سر بند هیئتشان، چوب پر خادمی هم در دست دارد، می پرسیم: چرا حاضری این همه خستگی را به جان بخری و در موبک فعالیت کنی؟ بعد از چند ثانیه سکوت همه پاسخش را در این کلام می ریزد: «عشق به امام رضا (ع)» و بعد خیلی سریع آن را تکمیل می کند: «من از بچگی به فعالیت در مسجد و خدمت برای امام رضا (ع) علاقه مند بودم. حالا که فرصتی پیش آمده تا این کار را انجام بدهم، چرا چنین نکنم؟ من این خدمت را بدون هیچ منتی و درخواست یا حاجتی به امامی که خیلی دوستش دارم، هدیه می کنم و هیچ طلبی از او ندارم.»

